पाठ : ९

१	**प्रार्थना**

समूहको अगुवा - प्रार्थना गरेर तपाईंको समूह र चेलालाहरू बनाउने यो कार्यक्रमलाई प्रभुमा सुम्पनुहोस्।

२	**आराधना** (२० मिनेट) **परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ**

शिक्षा दिनुहोस् - 'आराधना' के हो? 'आराधना'को परिभाषा यस्तो छ :

आराधना भनेको परमेश्वरप्रतिको श्रद्धा, उपासना, प्रतिवद्धता र समर्पणताको मनोवृत्ति हो। आराधनालाई विभिन्न किसिमको प्रार्थाना र हाम्रो दैनिक जिवन जिउने तरिकाद्वारा व्यक्त गरिन्छ।

परमेश्वरको आराधना गर्नको निम्ति उहाँ को हुनुहुन्छ भनी हामीले जान्नु आवश्यक छ। आराधना गर्ने हरेक समयमा हामी परमेश्वरको एउटा विशेषता सिक्छौँ।

(**समूहको अगुवा -** परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ भन्ने बारेको शिक्षा पढ्नुहोस्।)

विषय : परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ

१. प्रेम परमेश्वरको स्वभाव हो :

यशैया ४३:२; रोमी ५:८-१० पढ्नुहोस्।

जीवन बचाउने व्यक्तिजस्तो भएर परमेश्वरले संसारको मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

मानिसहरूलाई उद्धार गर्नको निम्ति जीवन बचाउने व्यक्तिले आफ्नो जीवनलाई जोखिम राखेर ठूलो बाढी आएको ठाउँमा हाम फाल्छ अथवा आगो लागेको घरभित्र प्रवेश गर्छ। पानीको बाढी (लाल समुद्र) भनेको संसारबाट बढारिने ईश्वरहीन र दुष्ट जातिहरूको चिन्ह हो (यशैया १७:१२-१३)। आगोचाहिँ इसाईहरू विरुद्धको सतावटको चिन्ह हो (दानिएलको तीन जना साथीहरूलाई फालिएको आगोको भट्टी, दानिएल ३:२५-२७)।

परमेश्वरले संसारका मानिसहरूलाई गोठालोले झैँ प्रेम गर्नु हुन्छ।

गोठालोले आफ्नो हराएको भेडालाई नभेट्टाएसम्म खोजी गरेर प्रेम गर्छ।

परमेश्वरले हामीलाई आमा-बुबाले झैँ प्रेम गर्नु हुन्छ।

आमाले आफ्नो सन्तानलाई वास्ता गरेर, सुरक्षा दिएर, पौष्टिक खानेकुरा खुवाएर र शिक्षा-दिक्षा दिएर प्रेम गर्छिन्।

एउटा व्यक्तिले आफ्नो मित्रलाई प्रेम गरेझैँ परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ।

मानिस आफ्नो मित्रसँग हुन चाहन्छ र तिनीहरू एकले अर्काप्रति असल र चाखलाग्दा कुराहरू गर्न चाहन्छन्।

तर यी सबैभन्दा ठूलो कुरा भनेको परमेश्वरले आफै बलिदान भएर हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ।

परमेश्वरले आफ्नो पुत्र येशू ख्रीष्टलाई हाम्रो निम्ति क्रूसमा जीवन दिन पठाउनुभएर उहाँले हामीप्रतिको बलिदानपूर्ण प्रेम प्रमाणित गर्नु हुन्छ। हामीलाई पापबाट र अनन्त नासबाट बचाउनको लागि उहाँले हामीलाई बलिदानपूर्ण प्रेम गर्नु हुन्छ। परमेश्वरको प्रेमले हाम्रो पापको प्रायश्चितको बलिदान हुन येशू ख्रीष्टलाई यस धर्तीमा पठाउनुभयो। त्यो काम उहाँको क्रूसको

मृत्युद्वारा भयो र उहाँले हाम्रो पापको विरुद्धमा परमेश्वरको धार्मिक रिसबाट मुख फर्काउनुभइर, हाम्रो पापहरू उठाइलानुभई हामीलाई परमेश्वरसँग पुनर्मिलाप गराउनुभयो।

२. पहिले परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ

१ यूहन्ना ४:७-२१ पढ्नुहोस्।

परमेश्वर हामीप्रतिको विचारहरू र योजनाहरू अनि वचनहरू र कामहरूमा सधैँ प्रथम हुनुहुन्छ।

यो संसारको सृष्टिभन्दा पहिले

हामी परमेश्वरको आत्मिक छोरा-छोरी बनाउनको निम्ति परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गरेर त्यसको निधो गर्नुभयो (एफिसी १:४-५)।

हाम्रो जन्म हुनुभन्दा पहिले

परमेश्वरले येशू ख्रीष्टलाई हाम्रो पापको निम्ति क्रूसमा मर्न पठाउनुभयो (१ पत्रुस ३:१८)।

हामीले उहाँको बारेमा सुन्नुभन्दा धेरै पहिले

परमेश्वरले हामीलाई भेट्ने निर्णय गर्नुभयो र हामीलाई सुसमाचार प्रचार गर्न अरू मानिसहरूलाई पठाउनुभयो (रोमी १०:१४-१७)।

हामीले येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्नुभन्दा र उहाँलाई ग्रहण गर्नुभन्दा पहिले

सुसमाचारको सन्देशलाई बुझोस् र विश्वास गरोस् भन्ने हेतुले परमेश्वरले हाम्रो हृदयमा काम गर्नुभयो (यूहन्ना १६:८)।

परमेश्वरले उहाँमा जित्नको लागि हामीलाई पहिले प्रेम गर्नुभयो। र अब उहाँले हामीलाई जित्नुभएकोले र हामीले उहाँलाई ग्रहण गरेकोले हामीले आफ्नो प्रेममा उहाँको प्रेमसित प्रतिक्रिया जनाउन सक्छौँ। परमेश्वर आफैले मात्र एकतर्फी प्रेम गर्ने व्यक्ति हुन चाहनुहुन्न। उहाँले प्रेम गर्नु भएपछि उहाँको सबै सन्तानहरूले पनि उहाँलाई प्रेम गरेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ र जसरी उहाँले प्रेम गर्नुभएको छ, त्यसरी नै हामीले एक अर्कालाई प्रेम गरेको चाहनुहुन्छ (मर्कूस १२:३०-३१)।

हामीले येशू ख्रीष्टमा विश्वास गरेपछि अब हामी परमेश्वरको दण्ड (नरक) को डरमा जिउनु पर्दैन, तर परमेश्वरलाई र एक अर्कालाई प्रेम गरी न्यायको दिनको निश्चयतामा जिउन सक्छौँ (१ यूहन्ना ४:१७-१८)।

ख्रीष्ट पाउनुभन्दा पहिले	ख्रीष्टलाई पाउँदा	ख्रीष्टलाई पाएपछि
* हामी ख्रीष्टलाई विश्वास गर्दैनौँ * हामी परमेश्वरको क्रोधको मुनि हुन्छौँ (रोमी १:१८) * हामी परमेश्वरको श्रापको मुनि हुन्छौँ (गलाती ३:१०) * हामी परमेश्वरको दण्डदेखि डराउँछौँ (१ यूहन्ना ४:१७०१८) * हामी पापीहरू हौँ र हराएका छौँ (लूका ५:३१-३२, १९:१०)	* उहाँले परमेश्वर र हाम्रोबारेको सत्यता प्रकट गर्नुभयो * उहाँले प्रायश्चितको व्यवस्था मिलाउनु भयो, जसले हामीप्रतिको परमेश्वरको क्रोधलाई हटाइदियो (१ यूहन्ना ४:१०), अनि उहाँले हामीलाई परमेश्वरसँग पुनर्मिलाप गराउनुभयो (रोमी ५:९-१०)। * हामीलाई श्रापित तुल्याउने हाम्रो श्रापबाट उहाँले हामीलाई मुक्त पार्नु भयो (गलाती ३:१४)।	* हामी उहाँमा विश्वास गर्दछौँ (स्वीकार गर्दछौँ) * हामी परमेश्वरको प्रेमको मुनि छौँ (१ यूहन्ना ३:१) र उहाँले हामीलाई पहिले प्रेम गर्नुभयो र सदासर्वदा प्रेम गरिरहनुहुनेछ भनी हामीले थाहा पायौँ! * हामी परमेश्वरको आशिष्को मुनि छौँ (गलाती ३:१४: एफिसी १:३) * न्यायको दिनको हामीमा निश्चयता छ (१ यूहन्ना ४:१७-१८) * हामी भेट्टाइएका छौँ र बचाइएका छौँ (लूका १५:२४)

परमेश्वरको धार्मिकता (धर्मी क्रोध) लाई परमेश्वरको दया (अनुग्रही प्रेम) सँग मिलाप गराउने कुरा केवल क्रूस (येशू ख्रीष्टको मृत्यु र पुनरुत्थान) हो।

३. परमेश्वरले अनन्त प्रेमद्वारा हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ

यर्मिया ३१:३; रोमी ८:३९ पढ्नुहोस्।

परमेश्वरले हामीलाई सुरुमा जति प्रेम गर्नुहुन्थ्यो, त्यति नै प्रेम आज गर्नु हुन्छ अनि विगतमा उहाँले हामीलाई क्रूसमा जति प्रेम गर्नुहुन्थ्यो, त्यति नै प्रेम भोलि हामीलाई गर्नुहुनेछ। परमेश्वरको प्रेम कहिल्यै डगमगाउँदैन। मानवीय प्रेम मानिसहरूको परिस्थितिहरू र भावनाहरूअनुसार तल-माथि हुन्छ तर परमेश्वरको प्रेम कहिल्यै तल-माथि हुँदैन। परमेश्वरको प्रेम अनन्त र स्थिर हुन्छ। हाम्रो प्रभु ख्रीष्ट येशूमा भएको परमेश्वरको प्रेमबाट हामीलाई कुनै कुराले अलग गर्न सक्ने छैन।

४. परमेश्वरको प्रेमले हामीलाई परिवर्तन गर्छ

रोमी ५:५ पढ्नुहोस्।

परमेश्वरको प्रेमले हाम्रो भावनाहरूलाई स्पर्श मात्र गर्ने होइन, तर यसले हाम्रो जीवन परिवर्तन पनि गर्छ। उहाँको प्रेमले हामीलाई उहाँलाई प्रेम गर्न लगाउँछ, एकले अर्कालाई प्रेम गर्न लगाउँछ, त्यतिमात्र होइन प्रेम नगर्ने मानिसहरू र हाम्रा सत्रुहरूलाई पनि प्रेम गर्न लगाउँछ। वास्तवमा भन्ने हो भने परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नुभएर उहाँको प्रेम हाम्रो हृदयमा खन्याउनुभएपछि मात्र हामी उहाँलाई प्रेम गर्न सक्छौँ। त्यसबारेमा रोमी ५:५ ले यसो भन्दछ, "हामीलाई दिइएका पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयमा खन्याइएको छ।" प्रेमको सुरुवात हाम्रो हृदयबाट हुँदैन। प्रेम केवल परमेश्वरबाट आउँछ (१ यूहन्ना ४:७)। प्रेम परमेश्वरको स्वभाव हो र यो संसारमा प्रेमको एक मात्र स्रोत भनेको परमेश्वर नै हुनुहुन्छ।

समूहको अगुवा - प्रेम परमेश्वरको विशेषता भएकोले उहाँको आराधना गर्नुहोस्। तीन-तीन जनाको सानो समूह बनाएर आराधना गर्नुहोस्।

३	**सिकेको कुरा बाँड्नु** (२० मिनेट) **यूहन्ना**

तोकिएको बाइबल खण्ड (यूहन्ना १:१-४:२२) बाट परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा, के कुरा सिक्नुभएको छ, त्यसबाट छोटकरीमा पालैपालो बाँड्नुहोस् (अथवा तपाईंको नोटबुकबाट पढ्नुहोस्)।

बाँड्दैगरेको व्यक्तिको कुरा सुन्नुहोस्, उसको कुरालाई गम्भीररूपमा लिनुहोस् र उसलाई स्वीकार गर्नुहोस्। उसले बाँडेको कुरामा छलफल नगर्नुहोस्।

४	**शिक्षा** (७० मिनेट) **[आज्ञाकारिता]** **वृद्धिको अध्ययन**

क. वृद्धिको लागि जिम्मेवारी

तपाईंको आत्मिक वृद्धिको लागि को जिम्मेवार छ? मर्कूस ४ अध्यायको दुई दृष्टान्तहरूले यस प्रश्नको उत्तर दिन्छ।

१. बिउ छर्नेको दृष्टान्त

आत्मिक वृद्धि र फल फलाउन के जिम्मेवार हुन्छ?

मर्कूस ४:१-२० पढ्नुहोस् (मत्ती १३:३०२३ र लूका ८:४-१५ सँग तुलना गर्नुहोस्)।

टिप्पणी - बिउले परमेश्वरको वचनको प्रतिनिधित्व गर्छ (लूका ८:११), विशेष गरी यो सन्देश परमेश्वरको राज्यको बारेमा छ (मत्ती १३:१९)। माटोले मानिसहरूका हृदयको अवस्था र मनोवृत्तिलाई बुझाउँछ (मत्ती १३:१९; लूका ८:१२)।

बाटोतिर छरिएका बिउ

यो कुनै प्रतिक्रिया नजाउने, असंवेदनशील र कठोर हृदयको तस्वीर हो। तपाईंको हृदयको अवस्था वा मनोवृत्ति यस किसिमको हुँदा, तपाईंले परमेश्वरको वचनप्रति कुनै प्रतिक्रिया जनाउनु हुन्न। तपाईंको लागि परमेश्वरको वचनको कुनै महत्व छैन भनी तपाईंले निरन्तर विचार गर्नुहुन्छ। तपाईंले परमेश्वरको वचनमा भएको सन्देश बुझ्न कुनै प्रयत्न गर्नु हुन्न (मत्ती १३:१९) अथवा तपाईंले त्यसप्रतिको प्रतिक्रिया त्यागिदिनु हुन्छ। परिणामस्वरूप, तपाईंको हृदय उदास भई त्यसप्रति कुनै चासो दिँदैन र त्यो कठोर हुँदैजान्छ। शैतानलाई परमेश्वरको वचनको शक्तिको क्षमता थाहा छ र त्यसरी अस्वीकार गरिएको कुरालाई खोसेर लैजान त्यो सधैँ तयार रहन्छ!

यो खण्डको मुख्य पाठ भनेको तपाईंले वचन सुन्नुहुँदा, पढ्नुहुँदा र अध्ययन गर्नुहुँदा त्यसलाई स्वीकार (ग्रहण) गर्नु पर्छ (मर्कूस ४:२०) र त्यसलाई बुझ्नको निम्ति हरेक तवरले प्रयत्न गर्नुपर्छ (मत्ती १३:२३)! तुरुन्तै तपाईंमा भएको उदासिनता, आलटाल गर्ने बानी र वैरभावजस्ता मनोवृत्तिलाई परिवर्तन गर्न थालिहाल्नुहोस्!

ढुङ्गेनी ठाउँमा परेको बिउ

यो आवेगमा आई निर्णय गरिहाल्ने अनि गहिराइ र जरा नभएको हृदयको तस्वीर हो। तपाईंको हृदयको अवस्था अथवा मनोवृत्ति यस्तो हुँदा, तपाईंले सोच-विचारै नगरीकन परमेश्वरको वचनप्रति प्रतिक्रिया जनाउनु हुन्छ। पछि आउने परिणामहरूलाई वास्तै नगरी तपाईंले परमेश्वरको वचन ग्रहण गर्नु हुन्छ। सुरुमा तपाईं परमेश्वरको वचनको बारेमा रोमाञ्चित अथवा जोसिलो देखिनु हुन्छ। तर, जब समस्या र सतावट आउँछ, तब तपाईं लड्नु हुनेछ। तपाईंमा 'जराहरू'को कमी भएकोले परमेश्वरको वचनमा सुदृढ भई त्यसलाई आफूमा राख्न सक्नु हुन्न। अनि साँचो चेलापनमा आफूलाई आत्मसमर्पण गर्न, आफूलाई इन्कार गर्न र परिआएमा दु:ख भोग्न र बलिदान हुने कुरालाई महसुस गर्न तपाईं चुक्नु हुन्छ।

यस खण्डको मुख्य पाठ भनेको सबै परिस्थितिहरूमा परमेश्वरको वचनलाई जोगाइराख्नु (लूका ८:१५) र त्यसलाई सुदृढ पारेर विश्वास गर्नु अनि त्यसप्रति आज्ञाकारी हुनु हो! परमेश्वरको वचन सुन्दा त्यसप्रति भावनात्मकरूपमा प्रभावित हुने तपाईंको प्रवृत्तिलाई परिवर्तन गर्न तुरुन्तै काम गर्न थाल्नुहोस्!

काँडाहरूको बीचमा परेको बिउ

यो अरू कुनै कुराप्रति मन गएको र विभाजन भएको हृदयको तस्वीर हो। तपाईंको हृदयको अवस्था अथवा मनोवृत्ति यस किसिमको हुँदा, तपाईंले परमेश्वरको वचनको सट्टामा अरू कुराहरूप्रति प्रतिक्रिया जनाउनु हुन्छ। यस्तो अवस्थामा तपाईंले गलत कुराहरूलाई प्राथमिकता दिनुहुन्छ। अनि परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्ने कुराहरूभन्दा जीवनको चिन्ता-फिक्री, धन-सम्पत्तिको छलकपट, जीवनको मोजमज्जा र अरू यस्तै कुराहरूप्रति निरन्तर तपाईंको ध्यान जान्छ। तपाईंको हृदय सांसारिक थोकहरू र परमेश्वरका कुराहरूमा विभाजित भएको हुन्छ। यस्ता सांसारिक कुराहरूले परमेश्वरका कुराहरूलाई निसास्सी दिन्छ र यसको परिणामस्वरूप, परमेश्वरको वचनले तपाईंको जीवनमा कुनै फल फलाउँदैन।

यस खण्डको मुख्य पाठ भनेको तपाईंले आफ्नो हृदयलाई सफा, इमान्दार र असल राख्नु हो (लूका ८:१५)। जीवनको चिन्ता-फिक्री, धन-सम्पत्तिको छलकपट, सांसारिक मोजमस्ती र यस्तै अरू गलत चाहनाहरूबाट आफ्नो हृदयलाई अलग राख्नुहोस्। तपाईंको चिन्ता-फिक्री, भौतिकवादी प्रवृत्ति, गलत चाहनाहरू र गलत प्राथमिकताहरूलाई परिवर्तन गर्न तुरुन्तै काम गर्न थाल्नुहोस्।

असल जमिनमा परेको बिउ

यो प्रतिक्रिया जनाउने हृदय, स्थिर हृदय, राम्रोसँग तयार पारिएको हृदय र फलदायी हृदयको तस्वीर हो। तपाईंको हृदय यस्तो अवस्था अथवा यस्तो मनोवृत्तिको हुँदा, येशू ख्रीष्टले चाहनुभएअनुसार तपाईंले परमेश्वरको वचनप्रति प्रतिक्रिया जनाउनु हुन्छ।

पहिलो किसिमको जमिनको विपरीत, तपाईंले परमेश्वरको वचन सुन्नुहुन्छ, बुझ्नुहुन्छ र त्यसलाई स्वीकार गर्नुहुन्छ (मत्ती १३:२३; मर्कूस ४:२०)।

दोस्रो किसिमको जमिनको विपरीत, परमेश्वरको वचनलाई तपाईंले आफ्नो हृदयको गहिराइमा राख्नु हुन्छ र सबै कठिन परिस्थितिहरूमा तपाईं त्यसमा टाँसिरहनुहुन्छ (लूका ८:१५)।

तेस्रो किसिमको जमिनको विपरीत, परमेश्वरको वचनलाई निसास्सिदिने कुराहरूबाट तपाईंले आफ्नो हृदयलाई अलग राखी त्यसलाई सफा बनाई जोगाउनु हुन्छ (लूका ८:१५)।

तसर्थ, चौथो किसिमको जमिनजस्तै भएपछि तपाईंले परिश्रम र दृढतासाथ परमेश्वरको निम्ति फल फलाउनुहुन्छ (लूका ८:१५)। कहिले तपाईंले तीस गुणा बढी फल फलाउनु हुन्छ, र कहिलेकाहिँ सय गुणा बढी फल फलाउनु हुन्छ (मत्ती १३:२३; मर्कूस ४:२०)!

यो दृष्टान्तको सन्देश

तपाईंको हृदयको अवस्था र मनोवृत्तिले परमेश्वरको वचनप्रति तपाईंले के प्रतिक्रिया (जवाफ) दिनुहुन्छ भन्ने कुरा निर्धारण गर्छ। अनि परमेश्वरको वचनप्रतिको तपाईंको प्रतिक्रियाले परमेश्वरको निम्ति तपाईंले कति फल फलाउनुहुनेछ भन्ने कुरा निर्धारण गर्छ (अथवा तपाईंले कति आत्मिक प्रभाव पार्नुहुनेछ भनी निर्धारण गर्छ)।

२. गुप्तमा वृद्धि हुने बिउको दृष्टान्त

आत्मिक वृद्धि र फल फलाउने कुराको जिम्मेवार को हो?

मर्कूस ४:२६-२९ पढ्नुहोस्।

टिप्पणी -

वृद्धि मानिसहरूका लागि रहस्य हो (मर्कूस ४:२६-२७)

प्रकृतिको क्षेत्रमा, वृद्धि सधैँ रहस्यमय रहिआएको छ! चाहे बोट-विरुवा अथवा रूखहरू होस्, अथवा जनावरहरू होस् वा मानिसहरू होस्, तिनीहरूमा वृद्धि किन अनि कसरी हुन्छ भनेर कसैले पनि पर्याप्त अनि स्पष्टसँग व्याख्य गर्न सक्दैन! आफूले छरेको बिउ उमार्न र बढाउन सक्दिनँ भनी पूर्णरूपमा बुझेर पनि किसानले आफ्नो खेतमा बिउ छर्छ। बिउमा अङ्कुर आउने, टुसा पलाउने, बढ्दै जाने, बाला निस्कने र त्यसमा फल फल्ने प्रक्रियामा किसानको कुनै नियन्त्रण हुँदैन। बिउ छरेपछि धेरै दिन धेरै रातसम्म किसानले केही पनि गर्दैन, र पनि त्यहाँ वृद्धि हुने कामचाहिँ भइरहेको हुन्छ! तर त्यो कसरी हुन्छ भनी उसलाई थाहा हुँदैन! त्यो वृद्धि पक्कै हुन्छ भनी किसानले बिउलाई माटोले ढाक्छ, घाँसहरू ओखल्छ, माटो खनेर नरम बनाउँछ, मल हाल्छ, र सायद त्यो विरूवामा पानी पनि हाल्छ। यी सबै कुराले वृद्धिलाई सहज बनाउँछ, तर ती कुराहरूले मातर वृद्धि गराउन सक्दैन! किसानले गर्न सक्ने काम भनेको आफूले छरेको बिउ उम्रेर बढ्दैजानेछ भनी निश्चयता गरी कटनी गर्ने समयलाई धैर्यतापूर्वक प्रतिक्षा गर्नु हो। त्यहाँ हुने वृद्धिको पक्षलाई उसले पूर्णरूपमा परमेश्वरमा छोडेर उहाँकै काममा भर पर्नु पर्छ।

त्यसैगरी, आत्मिक वृद्धि पनि रहस्य हो। परमेश्वरले नै उहाँको राज्य अथवा शासन स्थापना गर्ने र मानिसहरूको हृदय र जीवनमा वृद्धिको प्रक्रिया चलाउनु हुन्छ। उहाँको इच्छाको कारणले गर्दा नै आत्मिक बिउ अथवा बाइबलका वचनहरूले मानिसहरूको हृदय र जीवनमा बढ्दै र शक्तिशालीरूपमा प्रभाव पार्दै जाने कुरा दाबी गर्दछ र त्यसले सामान्यरूपमा समाजमा प्रभाव पार्दछ (यूहन्ना ३:५-८; १ कोरिन्थी ३:५-९)।

बिउमा हुने क्षमताको शक्ति (मर्कूस ४:२८)

कुनै दृश्य कारणविना र कुनै मानवीय सहायताविना माटोमा परेको बिउमा आफै अङ्कुर आउँछ, अनि त्यो उम्रन्छ, त्यसमा डाँठ बन्दैजान्छ, बाला पलाउँछ र अन्तमा त्यो बालामा पूरा फल विकास हुन्छ। त्यो सानो बिउलाई परमेश्वरले वृद्धि हुने रहस्य अथवा गुप्त कुरा सुम्पिनु भएजस्तो गरी, त्यो बिउलाई के गर्ने, कहिले गर्ने र कसरी गर्ने भनी ठीकसँग थाहा हुन्छ। साँच्चै परमेश्वरले त्यो सानो बिउलाई ठूलो क्षमताको शक्ति अथवा योग्यता सुम्पनुभएको छ।

त्यसै गरी, परमेश्वरको वचनमा ठूलो क्षमताको शक्ति छ। इसाईहरूले परमेश्वरको वचन प्रचार गर्न हरेक किसिले प्रयत्न गर्छन् र परमेश्वरको वचन मानिसहरूले बुझून् र यदि सम्भव छ भने जीवनको हरेक पक्ष, जस्तै: परिवार, मण्डली, सरकार, शिक्षा, कृषि, उद्योग, व्यापार र सञ्चार जगतले त्यसलाई पालन गरोस् भनी हेर्छन्। जेजस्तो भए तापनि मानवीय सहायताबाट अलग भएर परमेश्वरको वचनलाई के गर्ने, कहिले गर्ने र त्यो कसरी गर्ने भनी सबै थाहा हुन्छ। थोरै-थोरै गरी परमेश्वरको वचन एक व्यक्तिबाट अर्को व्यक्ति, एक राष्ट्रबाट अर्को राष्ट्र हुँदै त्यसको शक्ति र प्रभाव बढ्दैजान्छ ताकि मानिसहरूको जीवनको हरेक क्षेत्रले त्यो महसुस गर्दछ (१ पत्रुस १:२३-२:३; प्रेरित १९:१०)।

कटनीको समयमा अन्तिम विजय हुनेछ (मर्कूस ४:२९)

मर्कूस ४:२९ ले शाब्दिकरूपमा यसो भन्दछ, "जब अन्न पाक्छ, तब तुरुन्तै उसले हँसिया लगाउन थाल्छ, किनभने फसलको बेला आइपुगेको हुन्छ।" कटनीको व्याख्या नाटकीय हुन्छ: "एकपटक", जब कटनी गरने समय आउँछ, किसानले कुनै विलम्ब नगरीकन त्यो फसल कटनी गर्छ! किसानले कटनी गर्ने समय धैर्यतासाथ प्रतिक्षा गर्ने कुरा अति आनन्दमय र उत्साहजनक तथ्य हो, किनभने जब यो समय आउँछ, तब त्यो पूर्ण विजयमा आउनेछ!

त्यसैगरी, उहाँको राज्यको निम्ति परमेश्वरको योजना पूरा हुनै पर्छ र निश्चय त्यो पूरा हुन गइरहेछ! परमेश्वरको राज्यको आगमन कसैले रोक्न सक्दैन! परमेश्वरले दिनुभएको व्यवस्थाअनुसार बिउमा अन्तरनिहित गुणद्वारा त्यो वृद्धि हुन्छ, यद्यपि किसानले पनि त्यो देख्दैन। त्यसैगरी, हामीले सधैँ नदेखे पनि परमेश्वरको राज्य उहाँको इच्छाअनुसार वृद्धि हुँदैजान्छ! परमेश्वरको योजनाअनुसार तोकिएको घडीमा परमेश्वरको राज्य त्यसको पूर्ण सुन्दरतामा प्रकट हुनेछ (मत्ती १३:४१; प्रकाश ११:१५)।

यो दृष्टान्तको सन्देश

मानिस होइन, तर परमेश्वर मात्र आत्मिक वृद्धिको रचनाकार हुनुहुन्छ। त्यसको मतलब पृथ्वीका मानिसहरूको जीवनको विभिन्न क्षेत्रहरू र तिनीहरूका हृदय र जीवनमा परमेश्वरको शासनको स्थापना र त्यसको प्रगतिको वृद्धिलाई त्यसले जनाउँछ। यो काम उहाँले आफ्नो सार्वभौम शक्तिमा गर्नुहुन्छ।

यो दृष्टान्त परमेश्वरको कामको सन्दर्भमा मानवीय उत्साह-उमङ्ग, मानवीय आदर्शवाद र मानवीय अधीरताको विरुद्धमा चेताउनी हो। मानिसहरूले यस्तो प्रश्न गर्छन्, "किन परमेश्वरले छिट्टै नै यो अन्धकार अनि भ्रष्ट संसारमा आफ्नो राज्यको पूर्णता स्थापित गर्नु हुन्न?" यसको परिणामचाहिँ कहिलेकाहिँ निरुत्साह, निराशावाद, सङ्का, परिश्रमको कमी र दृढताको कमी हुन जान्छ। यो दृष्टान्तले हाम्रो निराशावादलाई आशावाद र आदर्शवादतिर फर्काउन चाहन्छ। जहाँ हामी रोप्छौँ, त्यहाँ एक दिन कटनी हुनेछ (यशैया ५५:११)! यद्यपि त्यहाँ थुप्रै कुराहरू हामी बुझ्दैनौँ, तैपनि परमेश्वरको योजना र उहाँले बनाउनुभएको कार्यक्रम असफल हुन सक्दैन र त्यो कहिल्यै असफल हुनेछैन!

३. यी दुई दृष्टान्तहरूबीचको सम्बन्ध

सिकानुहोस् - बिउ छर्नेको दृष्टान्तले आत्मिक वृद्धिको सन्दर्भमा मानवीय जिम्मेवारीलाई जोड दिन्छ। तपाईंको जीवनमा आत्मिक वृद्धिको परिणाम परमेश्वरको वचनप्रति तपाईंको प्रतिक्रियामा भर पर्छ। अनि परमेश्वरको वचनप्रति तपाईंको प्रतिक्रियाचाहिँ तपाईंको हृदयको अवस्था र मनोवृत्तिमा भर पर्छ।

गुप्तमा मौलाउने बिउको दृष्टान्तले आत्मिक वृद्धिको सन्दर्भमा परमेश्वरको सार्वभौमिकतामा जोड दिन्छ। तपाईं होइन, केवल परमेश्वर तपाईंको जीवनको आत्मिक वृद्धिको रचनाकार (स्रष्टा) हुनु हुन्छ। उहाँले आफ्नो राज्य वा शासन सार्वभौम तवरले तपाईंको हृदयमा स्थापित गर्नु हुन्छ र तपाईंको जीवन र पृथ्वीका हरेक क्षेत्रको सबै प्रगतिलाई उहाँले निर्धारण गर्नुहुन्छ। "परमेश्वरले नै यसलाई वृद्धि गर्नुहुन्छ" (१ कोरिन्थी ३:६)! इसाईहरूले रोप्ने र पानी हाल्ने काम गरेर परमेश्वरसँगै काम गर्नु

पर्छ भन्ने तथ्यलाई यसले वर्जित गर्दैन (१ कोरिन्थी ३:६-९)। जेजस्तो भए तापनि, यो दृष्टान्तले मानिसरूको हृदय र जीवनमा काम गर्ने परमेश्वरको सार्वभौमिकतालाई जोड दिन्छ। तब मात्र बिउ टुसाउँछ, बढ्छ र फल फलाउँछ, जब परमेश्वरले त्यसलाई वृद्धि गराउनु हुन्छ।

ख. जीवित र निर्जीव कुराहरूबीचको भिन्नता

कार र रूखबीचको भिन्नताहरू के-के हुन?

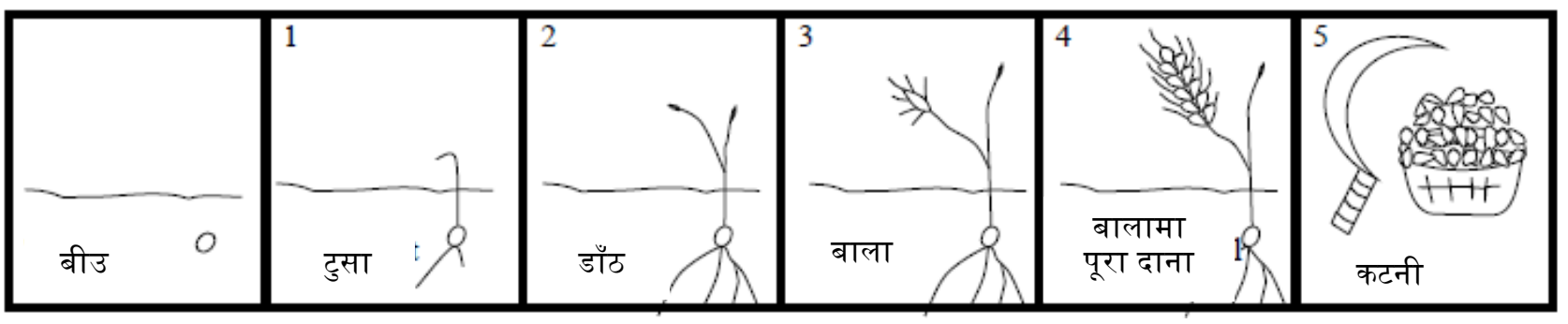
	
टिप्पणी - कार...	**टिप्पणी - रूख...**
- मृत वस्तु हो र यो मृत सामग्रीहरूबाट बनिएको हुन्छ - मानिसद्वारा रचना गरी बनाइएको हो - बाहिरबा सामानहरू जोडिँदै लगिन्छ - सम्पूर्ण पार्ट-पूर्जाहरू बाहिरबाट थपिन्छन् - निश्चित आकार हुन्छ र हजारौँ उत्पादन गरिन्छ - बनाउन थोरै समय लाग्छ - धेरै रुपैयाँ-पैसा मूल्य पर्छ - यसले अर्को कार जन्माउन सक्दैन - बिग्रेर जान्छ र खिया लागेर काम नलाग्ने हुन्छ	- जिउँदो हुन्छ र जीवित वस्तुझैँ बढ्दै जान्छ - परमेश्वरद्वारा रचना गरी बनाइएको हो - निरन्तर भित्रबाट वृद्धि हुन्छ - निरन्तर भित्रबाट हरेक भाग वृद्धि हुन्छ - हरेक रूख र हरेक पातहरू अद्वितीय हुन्छन् - वृद्धिको विभिन्न तहहरू हुन्छन् र यसले लामो समय लिन्छ - थुप्रै रुपैयाँ-पैसा कमाउन सक्छ - थुप्रै अरू रूखहरू उत्पान गर्न सकिन्छ - स्थिर रहन सक्दैन, वृद्धि हुन्छ र मर्छ

ग. वृद्धिको चरणहरू

१. रूखको भौतिक (शारीरिक) वृद्धिको तहहरू

चित्र कोर्नुहोस् - मर्कूस ४:२८-२९ मा बताइएअनुसार वृद्धिको विभिन्न चरणहरू भएको चित्र कोर्नुहोस्।

वृद्धिको चरणहरू भएको रेखाचित्र (तस्वीर)

सिकाउनुहोस् - एउटा चरणबाट अर्को चरणमा वृद्धि हुने परिवर्तन क्रमिक तर अति सुक्ष्मरूपमा हुने गर्छ। बोट लामो भएर त्यसमा बाला पलाएको र बालामा दानाहरू उत्पादन भई भरिएको कुरा किसानले ठीकसँग देख्न सक्दैन। तर साधारण अवस्थाहरूमा विरूवाको वृद्धि अपरिहार्य नै हुन्छ। त्यसको वृद्धि हुने प्रक्रियालाई कुनै कुराले रोक्न सक्दैन। शारीरिकरूपमा सबै किसिमका जीवित कुराहरू वृद्धि हुन्छन अथवा मर्छन्, तर ती एउटै अवस्थामा स्थिर रहन सक्दैन। बोट-विरूवा, रूखहरू, जनावरहरू र मानिसहरू वृद्धि हुनैपर्छ अथवा होइन भने तिनीहरू मर्नेछन्, तर ढुङ्गा र कारजस्तो तिनीहरू सधैँ उस्तै देखिने गरी स्थिर रहन सक्दैनन्। सबै जीवित कुराहरू वृद्धिको विभिन्न चरणहरू पार गर्दै अघि बढ्छन्। त्यस्तैगरी, इसाईहरू पनि आत्मिकरूपमा वृद्धि हुनै पर्छ। तिनीहरू पनि वृद्धिको विभिन्न चरणहरू पार गर्दै बढ्ने गर्छन्।

२. इसाईको आत्मिक वृद्धि हुने चरणहरू

हिब्रूको पत्रमा हेर्दा इसाईहरू वृद्धि हुने तीन वटा चरणहरू के-के हुन्?
हिब्रू ५:११-६:३ पढ्नुहोस्।

टिप्पणी - यहाँ लेखकले हिब्रू इसाईहरूलाई हप्काउँछन्। यद्यपि तिनीहरू लामो समयदेखि इसाईहरू भए तापनि तिनीहरू वृद्धि भएका छैनन् भनी तिनी भन्दछन्। इसाईहरूलाई तीन किसिमले व्याख्या गर्न सकिन्छ : नाबालक, परिपक्व र शिक्षक। यी प्रत्येक समूहसँग निम्तलिखित विशेषताहरू हुन्छन्।

नाबालकहरू	परिपक्व	शिक्षकहरू
११ पद - तिनीहरूलाई बाइबल बुझ्न गाह्रो हुन्छ। ११ पद - तिनीहरू सिक्नमा ढिला हुन्छन्। १२ पद - बुझ्न र वृद्धि हुन तिनीहरूलाई शिक्षकको खाँचो पर्छ। १२ पद - तिनीहरूलाई दूध चाहिन्छ (बाइबलको धेरै सजिलो शिक्षाहरू)। १३ पद - तिनीहरू बाइबलको शिक्षाहरूसँग परिचित भएका हुँदैनन्। १४ पद - तिनीहरूलाई असल र खराब छुट्ट्याउन कठिन हुन्छ।	१४ पद - तिनीहरूले खँदिलो खाना खान्छन् (तिनीहरू आफैले बाइबल पढेर त्यसलाई अध्ययन गर्छन्)। १४ पद - तिनीहरूले निरन्तर बाइबल प्रयोग गर्छन् र त्यसको शिक्षालाई अभ्यास गर्छन्। १४ पद - तिनीहरूले के असल अनि के खराब भनी छुट्ट्याउँछन्।	१२ पद - तिनीहरूले नाबालक इसाईहरूलाई सिकाएर परिपक्वतातिर वृद्धि गराउँछन्।

कोरिन्थीको पत्रमा इसाईहरूको वृद्धि हुने तीन वटा चरणहरू के-के हुन्?

१ कोरिन्थी २:१५-३:११ पढ्नुहोस्।

टिप्पणी - यहाँ पावलले वास्तवमा 'आत्मिक' भनेक के हो भनी कोरन्थीका मण्डली समुदायलाई लेख्छन्। यहाँ पनि तीन किसिमका इसाईहरू बताइएको छ: नाबालकहरू, आत्मिकहरू र सेवकहरू। ती प्रत्येकसँग यी विशेषताहरू हुन्छन्।

नाबालकहरू	आत्मिकहरू (परिपक्व)	सेवकहरू
१ पद - तिनीहरूले अझै सांसारिक मानिसहरूझैँ सोच्ने र व्यवहार गर्ने गर्छन्। ३ पद - तिनीहरूमा डाह र झगडा गर्ने स्वभावहरू हुन्छन्। ४ पद - तिनीहरू समूहहरूमा छुट्टिन्छन्।	१६ पद - तिनीहरूले ख्रीष्टले झैँ विचार गर्छन्। १ पद - तिनीहरू आत्मिक हुन्छन्।	५ पद - तिनीहरू परमेश्वरका सेवकहरू हुन्। प्रत्येकलाई परमेश्वरको काम तोकिएको छ। ६ पद - केही सेवकहरूले रोप्छन् (प्रचार गर्छन्)। अरू सेवकहरूले परमेश्वरको खेतमा पानी हाल्छन् (विश्वासीहरूको वृद्धिमा वास्ता गर्छन्)। १० पद - केही सेवकहरूले जग बसाल्छन् (मानिसहरूलाई ख्रीष्टमा डोऱ्याउँछन्)। अरू सेवकहरूले परमेश्वरको भवनलाई निर्माण गर्छन् (विश्वासीहरूलाई चेलापनमा परिपक्व बनाउँछन्)

यूहन्नाको पत्रमा उल्लिखित इसाईहरूको वृद्धिको तीन वटा चरणहरू के-के हुन्?

१ यूहन्ना २:१२-१४ पढ्नुहोस्।

टिप्पणी - यहाँ यूहन्नाले आफ्नो विभिन्न चेलाहरूलाई लेख्छन्। यहाँ उल्लिखित इसाईहरूका तीन फरक किसिमहरू यी हुन्: बालकहरू, जवान मानिसहरू र पिताहरू। ती प्रत्येकसँग यी विशेषताहरू हुन्छन्।

बालकहरू	जवान मानिसहरू	पिताहरू
१२ पद - तिनीहरूको क्षमा भएको छ। १३ पद - तिनीहरूले परमेश्वर पितालाई जान्दछन्।	१४ पद - तिनीहरू बलिया हुन्छन्। परमेश्वरको वचन तिनीहरूमा वास गर्नुहुन्छ। तिनीहरू दुष्टमाथि विजयी भएका छन्।	१४ पद - तिनीहरूले लामो समयदेखि परमेश्वरलाई जानेका छन्। तिनीहरूसँग (आत्मिक) सन्तानहरू छन्।

ग. वृद्धिसम्बन्धी पाठहरू

१. इसाई वृद्धि

हरेक इसाई वृद्धि हुनै पर्छ। प्रेरित पावल, प्रेरित यूहन्ना र हिब्रूको पुस्तको लेखक- यी सबैले इसाई वृद्धि हुनै पर्छ भनी स्पष्टसँग बताउँछन्। इसाई हुनु भनेको प्रक्रिया हो, तर पद (दर्जा) होइन। इसाई हुनु भनेको नरोकीकन निरन्तर तीर्थ यात्रा गर्नुजस्तै हो। उसले उद्धार पाएको दिनबाट सुरु भएको बिन्दुको रेखा निरन्तर अघि बढेर ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा पूरा हुन्छ!

२. इसाई वृद्धि हुने चरणहरू

इसाई वृद्धिको चरणहरू

वृद्धि हुने तीन वटा चरणहरू बाइबलले बताउँछ।

- बालक अवस्था (नयाँ विश्वासी)
- परिपक्व अवस्था (चेला बनेको विश्वासी)
- सेवकको अवस्था (सेवाको काम गर्ने)

कहिलेकाहिँ कुनै इसाईमा यी वृद्धिका अवस्थाहरू एक-आपसमा खप्टिएका हुन्छन्।

हरेक इसाई एउटा अवस्थाबाट अर्को अवस्थामा वृद्धि हुनु पर्छ।

यदि तपाईं अझै येशू ख्रीष्टमा नयाँ विश्वासी हुनुहुन्छ भने ...

- तपाईंलाई बाइबलको सुरुको शिक्षाहरू (आत्मिक दूध) आवश्यक पर्छ।
- तपाईंलाई वृद्धि हुनको निम्ति सहायता गर्ने अर्को परिपक्व इसाई (परामर्शदाता वा शिक्षक) आवश्यक पर्छ।
- तपाईंको लक्ष्य भनेको आत्मिक परिपक्वतामा बढ्दैजानु हो (येशू ख्रीष्टको चेला हुनु हो)।

यदि तपाईं चेला (येशू ख्रीष्टको परिपक्व अनुयायी) हुनुहुन्छ भने ...

- तपाईंले आफ्नो आत्मिक वृद्धि र आचरणको निम्ति आफै जिम्मेवारी लिनुहोस्।
- तपाईं आफैले बाइबल अध्ययन गरी त्यसलाई तपाईंको जीवनमा लागू गर्नुहोस् (परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समयमा) र अरू इसाईहरूसँग (सानो समूहमा) बसेर बाइबल अध्ययन गर्नुहोस्।
- तपाईंको लक्ष्य भनेको फलदायी तवरले वृद्धि हुनु र ख्रीष्टको सेवक हुनु हो।

यदि तपाईं सेवक (येशू ख्रीष्ट र उहाँको मण्डलीको) हुनुहुन्छ भने ...

- तपाईं येशू ख्रीष्टको चेलाको रूपमा निरन्तर वृद्धि हुँदैजानुहोस्।
- येशू ख्रीष्टमा आत्माहरू जितेर (सुसमाचार प्रचार गरेर) परमेश्वरको सेवा गर्नुहोस् र ती बचाइएका मानिसहरूलाई निर्माण गर्नुहोस् (चेलापनको तालिम दिएर)।
- तपाईंको लक्ष्य भनेको परमेश्वरको महिमा गर्नु, उहाँको राज्य फैलाउनु र अरू मानिसहरूको जीवनमा परमेश्वरको निम्ति फल फलाउनु हो।

घ. व्यक्तिगत मूल्याङ्कन

१. प्रार्थना गरेर मूल्याङ्कन गर्नुहोस्।

शान्त बसेर आफ्नो मूल्याङ्कन गर्नुहोस्।

माथि उल्लिखित विशेषताहरूमध्ये कुनचाहिँले तपाईंलाई बढी व्याख्या गर्छ?

यसको बारेमा परमेश्वरले तपाईंलाई के गराउन चाहनुहुन्छ?

२. प्रार्थना गरेर प्रतिवद्धता जनाउनुहोस्।

यदि तपाईं नयाँ इसाई हुनुहुन्छ भने, येशू ख्रीष्टको चेला (परिपक्व इसाई) बन्नको निम्ति आफूलाई समर्पित गर्नुहोस्।

यदि तपाईं पहिले नै चेला बनिसक्नुभएको छ भने, येशू ख्रीष्टको सेवक बनी यी कामहरू गर्नको निम्ति आफूलाई समर्पित गर्नुहोस्:

- सुसमाचार प्रचार
- चेलाहरू बनाउनु (समूहको अगुवा हुनु)
- सिकाउनु वा प्रचार गर्नु अथवा ख्रीष्टको मण्डली (परमेश्वरको राज्य) मा भएका थुप्रै अरू सेवाहरूमध्ये कुनैमा सहभागी हुनु।

५	**प्रार्थना** (८ मिनेट) **परमेश्वरको वचनप्रति प्रतिक्रिया जनाउने प्रार्थना**

तपाईंले आज जे कुरा सिक्नुभयो, त्यसको प्रतिक्रिया जनाउँदै पालैपालो छोटकरीमा परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नुहोस्।

अथवा, दुई वा तीन जनाको समूहमा विभाजन हुनुहोस् र तपाईंले आज सिक्नुभएको कुराको प्रतिक्रिया जनाउँदै परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नुहोस्।

६	**गृहकार्यको निम्ति तयारी** (२ मिनेट) **अर्को हप्ताको लागि**

(**समूहको अगुवा -** यो तयारीको कागज समूहका सदस्यहरूलाई दिनुहोस् अथवा तिनीहरूलाई यो लेख्न लगाउनुहोस्।)

१. प्रतिवद्धता - आत्मिक परिपक्वतामा वृद्धि हुँदैजान र फलदायी हुन प्रतिवद्धता गर्नुहोस्।

२. परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय - प्रत्येक दिन यूहन्ना ४:२३-७:५२ बाट आधा अध्यायबाट परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउनुहोस्। मनपर्ने सत्यता पत्ता लगाउने विधिको प्रयोग गर्नुहोस्। टिप्पणीहरू बनाउनुहोस्।

३. बाइबल अध्ययन - तपाईंले घरमा अर्को बाइबल अध्ययन तयार गर्नुहोस्। प्रकाश २१:१-२२:६ (विषय: म कता गइरहेछु?) बाइबल अध्ययनको लागी पाँच वटा चरणहरू भएको विधि प्रयोग गर्नुहोस्। टिप्पणीहरू लेख्नुहोस्।

४. प्रार्थना - कुनै व्यक्ति वा कुनै विशेष कुराको निम्ति यो हप्ता प्रार्थना गर्नुहोस् र परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ भनी हेर्नुहोस् (भजनसङ्ग्रह ५:३)।

५. चेलाहरू बनाउने तपाईंको नोटबुकलाई अद्यावधिक गर्नुहोस्। त्यसको निम्ति आराधनाको टिप्पणीहरू, परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदको टिप्पणीहरू, शिक्षा दिँदाको टिप्पणीहरू र यो तयारीलाई समावेश गर्नुहोस्।